

да му се дадѣтъ за обдѣржанне на фамилията му. Менчиковъ забѣлѣжи че тая щедрость му бѣше излишна за едно мѣсто въ което той нѣма на какво да ги употреби, и понека да му се позволи да ги употреби, въ Тоболскъ, за нѣкои потрѣбни придобивки. Прозбата му като се одобри, той купи една брадва и други орудия способни да секѣтъ гората и да работѣтъ земята; той се снабди съ сѣкакжвъ видъ сѣмена за сѣяне, съ мрѣжи за да лови риба, и на конецъ съ едно голѣмо количество солено мѣсо и солена риба за прѣхранваннето си. Що му останахъ отъ паритѣ, заповѣда да се дадѣтъ на бѣднитѣ въ Тоболскъ.

»Отъ този Сибирски главенъ градъ, отведохъ го съ дѣцата му до Якучкъ на една открита талига, коя се теглеше коги отъ единъ конь, коги отъ кучета. Прѣди йоще да трѣгнѣтъ отъ Ренебургъ, бѣхъ имъ зели тѣхното обликло, и бѣхъ ги облѣкли въ селски дрѣхы, както него тѣй и дѣцата му; горнитѣ имъ дрѣхы бѣхъ кожухъ и калпакъ, а подъ кожухътъ обликло отъ дебело сукно. Пѣтуванието имъ се продѣлжи петъ мѣсеца, въ врѣмето на които тѣ бѣхъ непрѣстанно изложени на сичкитѣ зли вѣтрове и на сичкитѣ отъ климатътъ строгости.

»Единъ день, въ врѣмето на една почивка подъ колибата на одного бѣднаго Сибиринеца, единъ офицеринъ, който идваше отъ Камчатка, влѣзе и той, по случай, въ тѣзи сѣща колиба. Той бѣше пратенъ, отъ врѣмето на Петра I, да исплѣни една заповѣдь която се относяше до прѣдприятието на капитанинтѣ Беринга и до открытията що този мореплавателъ бѣше натоваренъ да извѣрше отъ кѣмъ сѣверната стѣрна на морето.

»Този офицеринъ, който бѣше съ врѣме адютантинъ на князьтъ Менчикова, не знаеше никакъ че свойтъ ветхъ генералъ е лишенъ отъ милостьта на царьтъ.

»Менчиковъ като го позна и повика на име, офицеринтъ го попита отъ дѣ го познава и кой е той. Князьтъ му отговори: